

Αθήνα, 4 Απριλίου 2017

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

ΘΕΜΑ: Υποβολή Α.Π.Δ. στον Ε.Φ.Κ.Α. προσώπων που παρέχουν υπηρεσία με σύμβαση από την οποία προκύπτει υποχρέωση έκδοσης Δελτίου παροχής Υπηρεσιών –Δ.Π.Υ.

Ερώτηση:

Εταιρεία-Μέλος υπέβαλε το ακόλουθο ερώτημα:

«Επιχείρηση απασχολεί ελεύθερους επαγγελματίες με τους οποίους συνάπτει ετήσιες ή μικρότερης διάρκειας συμβάσεις παροχής υπηρεσιών. Βάσει της διάταξης της παρ. 9 του άρθρου 39 του ν. 4387 οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι οποίοι αμείβονται με δελτίο παροχής υπηρεσιών και για τους οποίους προκύπτει ότι το εισόδημά τους προέρχεται από την απασχόλησή τους σε ένα ή και δύο πρόσωπα (φυσικά ή νομικά) εφαρμόζονται ως προς το ύψος, τον τρόπο υπολογισμού και τον υπόχρεο καταβολής της εισφοράς, οι διατάξεις του άρθρου 38 του ν. 4387.

Με την με αρ. πρωτ.8000/οικ.2460/106 οδηγία διευκρινίστηκε η υποχρέωση του αντισυμβαλλόμενου να ενημερώσει τον εργοδότη για την υπαγωγή του στην εν λόγω ρύθμιση, με σχετική αναφορά στο Δ.Π.Υ. που εκδίδει.

Επίσης με την εγκύκλιο 17 του Ε.Φ.Κ.Α. ορίστηκε ότι για την διασφάλιση ενιαίας διαχείρισης, η σύμβαση μεταξύ των μερών πρέπει να υποβληθεί στην ηλεκτρονική πλατφόρμα που έχει αναρτηθεί στις ηλεκτρονικές υπηρεσίες του Ε.Φ.Κ.Α. χωρίς όμως να είναι σαφές ότι στην πλατφόρμα αυτή υποβάλλονται όλες οι συμβάσεις που υπογράφει η επιχείρηση.

Το ερώτημα που τίθεται είναι εάν ο ελεύθερος επαγγελματίας επιθυμεί να δηλώσει στην σύμβασή του με την επιχείρηση, ότι δεν υπάγεται στις διατάξεις της παρ. 9 του άρθρου 39 του ν. 4387, θεωρώντας ότι δεν εμπίπτει σε αυτές, αλλά με την ολοκλήρωση του φορολογικού έτους διαπιστωθεί ότι τελικά ήταν η μοναδική ή ένα από τα δύο πρόσωπα απασχόλησης του αντισυμβαλλόμενου, τίθεται θέμα κυρώσεων σε ενδεχόμενο μελλοντικό έλεγχο της εταιρείας ή και του αντισυμβαλλόμενου (είτε φορολογικό είτε έλεγχο από τον Ε.Φ.Κ.Α.) για παράβαση των διατάξεων του νόμου και ποιές είναι οι ενδεχόμενες κυρώσεις;

Είναι δηλαδή υποχρεωτική η υπαγωγή στην διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 39 του ν.4387 στην περίπτωση ελεύθερου επαγγελματία με απασχόληση έως δύο εργοδότες ή δυνητική κατά την επιθυμία του;»

Απάντηση:

Αγαπητοί Κύριοι,

σχετικά με το ερώτημα που μας υποβάλατε, έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

1) Καλό είναι προς αποφυγή κάθε παρανόησης, να χρησιμοποιήσουμε, στη παρούσα, όρους που έχουν υιοθετηθεί από τον ν.4387/16 καθώς και όλες τις εγκυκλίους που αφορούν την εφαρμογή της παρ.9, του άρθρου 39, του ν.4387/16.

Επομένως ως:

α) «αντισυμβαλλόμενος» θα θεωρείται ο «εργοδότης» ο οποίος συνάπτει σύμβαση ή συμβάσεις παροχής υπηρεσιών με τον ελεύθερο επαγγελματία.

β) «ασφαλισμένος» θα θεωρείται ο ελεύθερος επαγγελματίας που απασχολείται σε έναν ή παραπάνω αντισυμβαλλόμενους (εργοδότες).

2) Με την Φ80000/οικ.2460/106/20.1.2017 εγκύκλιο, καθώς και με την Φ.80000/οικ. 5547/248/7.2.2017 που εκδόθηκε σε αντικατάσταση της προηγούμενης, δεν διευκρινίστηκε υποχρέωση του ασφαλισμένου, αλλά δόθηκαν οδηγίες για την εφαρμογή της διάταξης της παρ. 9 του αρ. 39 του ν. 4387/2016.

3) Εξάλλου η εγκύκλιος 17/28.3.2017 του ΕΦΚΑ, εκδόθηκε σχετικά με την παρ. 9 του αρ. 39 του ν. 4387/2016, επομένως και ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ στην ηλεκτρονική πλατφόρμα που έχει αναρτηθεί στις ηλεκτρονικές υπηρεσίες του ΕΦΚΑ, υποβάλλονται οι σχετικές με την παρ. 9 του αρ. 39 του ν. 4387/2016 συμβάσεις και όχι όλες.

4) Ειδικότερα επί των ερωτημάτων σας, έχουμε να παρατηρήσουμε ότι ούτε από αυτές καθαυτές τις διατάξεις του νόμου, ούτε από τις σχετικές εγκυκλίους δεν προκύπτει ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ, υποχρέωση για τον ασφαλισμένο υπαγωγής στην σχετική διάταξη της παρ. 9 του αρ. 39 του ν. 4387/2016, αλλά αναγνώριση δικαιωμάτων του, δηλαδή η υπαγωγή για τον ασφαλισμένο καθίσταται προαιρετική και όχι υποχρεωτική.

Εξάλλου και στο ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ του ΕΦΚΑ της 7/3/2017, (www.efka.gov.gr/press/files/20170307dt.cfm), αναφέρονται μεταξύ άλλων και τα εξής:

«.....»

Στην πρώτη περίπτωση που είναι και η συντριπτικά μεγαλύτερη, αναγνωρίστηκε το δικαίωμα και δόθηκε η δυνατότητα στον εργαζόμενο να προσφέρει πραγματικά μισθωτή και εξαρτημένη απασχόληση με ΔΠΥ - μπλοκ, με αντίστοιχη υποχρέωση του εργοδότη να προστατέψει τη δουλειά, το μισθό και την ασφάλισή του.

Είναι βεβαίως αυτονόητο ότι δε μπορούσε να επιβάλει στον εργαζόμενο την υποχρέωση να ασκήσει αυτό το δικαίωμα, όπως άλλωστε συμβαίνει για κάθε δικαίωμα, αλλά του έδωσε τη δυνατότητα, εφόσον θέλει και εκτιμάει ότι μπορεί και τον συμφέρει, να κάνει χρήση αυτού του δικαιώματος και της προστατευόμενης διαδικασίας για την άσκησή του.

Αυτή η προστασία σημαίνει τη γνωστοποίηση της πραγματικής εργασιακής και ασφαλιστικής του κατάστασης με σκοπό να ενεργοποιηθούν τα ίδια στο πλαίσιο της σχετικής αρμοδιότητάς τους έτσι ώστε να προχωρήσουν στην ασφαλιστική τους τακτοποίηση ως μισθωτών (εισφορά εργαζόμενου 6,67%, εργοδότη 13,33%).

.....»

Με εκτίμηση

Σταύρος Γιαννίρης

Φοροτεχνικός Σύμβουλος ΣΑΤΕ